

Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος. Γράφει ο Αρχιμανδρίτης Αυγουστίνος Μύρου.

Μεγάλες γιορτές.

Μέσα στη νησιτίσιμη δεκαπενθήμερη περίοδο του Δεκαπενταγούστου διακρίνεται μία εντελώς ξεχωριστή γιορτινή ημέρα, γεμάτη από υπερκόσμιο φως, αλλά και βαθύτατο νόημα γι' αυτήν την ίδια την ύπαρξη και τη ζωή μας. Αυτή η ημέρα είναι η 6η Αυγούστου, κατά την οποία οι πιστοί πανηγυρικά εορτάζουμε το γεγονός της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος.

Το γεγονός αυτό είναι από τα σημαντικότερα της ιερής μας ιστορίας, διότι αποτελεί το κλειδί για τη σωστή ερμηνεία πολλών άλλων γεγονότων της Πίστεώς μας, όπως εκείνων της γεννήσεως, των παθών, της αναστάσεως, της Δευτέρας παρουσίας του Χριστού, αλλά και του δικού μας θανάτου και του δικού μας προορισμού.

Το ιστορικό γεγονός, όπως μας το παραδίδουν ως αυτόπτες μάρτυρες οι Ευαγγελιστές, είναι πολύ λιτό και απλό. Πρόκειται για

μία απλή, θαυμαστή και ευκολομνημόνευτη ιστορία. Ο Ιησούς Χριστός διαλέγει τρεις από τους 12 μαθητές του, τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, και ανεβαίνει μόνον μ' αυτούς σε ψηλό βουνό.

Εκεί μεταμορφώθηκε μπροστά τους. Δηλαδή, έκανε τους μαθητές του να τον βλέπουν διαφορετικά από τον τρόπο με τον οποίο τον έβλεπαν μέχρι τότε. Το πρόσωπό του έλαμψε όπως ο ήλιος και τα ρούχα του έγιναν τόσο λευκά όπως το φως.

Την ίδια ώρα οι μαθητές είδαν δίπλα στον Χριστό τους δύο μεγάλους προφήτες, τον Μωυσή και τον Ηλία να συνομιλούν μαζί του. Τότε ο Πέτρος, που ήταν το στόμα των μαθητών, απευθύνθηκε στον Χριστό και του είπε: «Κύριε, είναι καλό να μείνουμε εδώ. Εάν θέλεις, να κάνουμε τρεις σκηνές, μία για σένα, μία για τον Μωυσή και μία για τον Ηλία».

Και ενώ αυτός μιλούσε, ένα φωτεινό σύννεφο ήρθε από επάνω και τους σκέπασε όλους. Τότε ακούστηκε η φωνή μέσα από το σύννεφο, που έλεγε: «Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο αναπαύομαι. Σ' αυτόν να υπακούτε».

Όταν άκουσαν αυτά τα λόγια οι μαθητές έπεσαν με το πρόσωπο κάτω στη γη και φοβήθηκαν πολύ. Κι όταν σήκωσαν τα μάτια τους ψηλά δεν είδαν κανένα, παρά μόνον τον Ιησού Χριστό.

Καθώς στη συνέχεια κατέβαιναν από το βουνό, ο Χριστός τους ζήτησε να μην πουν σε κανένα το όραμα αυτό μέχρι να αναστηθεί από τους νεκρούς.

Όλη αυτή η θαυμαστή ιστορία είναι μία εικόνα. Μία εικόνα που μπορεί να αποτυπωθεί και να αποτελέσει ένα υπέροχο ζωγραφικό πίνακα. Ένας απλός όμως ζωγραφικός πίνακας δεν θα είχε και πολλά να μας πει, διότι θα έμενε στην επιφάνεια του γεγονότος.

Χρειάζεται η αγιασμένη έμπνευση ενός αγιογράφου και το αγιοπνευματικό ορθόδοξο λατρευτικό κλίμα για να ζωντανέψει την

εικόνα της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος. Κι είναι αυτό ακριβώς που κατορθώνει η Εκκλησία με τον εορτασμό του γεγονότος.

Τι λοιπόν συγκεκριμένα προσθέτει η Εκκλησία στην απλή αυτή εικόνα της Μεταμορφώσεως; Προβάλλει μ' αυτήν τη Βασιλεία του Θεού. Δείχνει τον Παράδεισο, που έκαμε για μας τα πλάσματά του. Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος, όπως γιορτάζεται στην Εκκλησία δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία ζωντανή επίδειξη της Βασιλείας του Θεού.

Ο Χριστός ήρθε στον κόσμο για να οδηγήσει εμάς τα παιδιά του πάλι στον παράδεισο, τον οποίο με την παρακοή εγκαταλείψαμε. Αυτός ήταν ο κύριος σκοπός που ενανθρώπησε. Όπως θαυμάσια το διατύπωσε ο Μέγας Αθανάσιος, «Αυτός ενηθρώπησεν ίνα ημείς θεοποιηθώμεν».

Σκοπός δηλαδή της δικής μας υπάρξεως είναι να θεοποιηθούμε κατά χάριν. Να ενωθούμε με τον Θεό. Κι επειδή μόνοι μας ήταν αδύνατο να το επιτύχουμε, ήρθε ο Υιός του Θεού, το δεύτερο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδος στη γη, για να κατορθώσει εκείνος το ακατόρθωτο για μας.

Για να επιτύχει τον σκοπό του αυτό χρησιμοποίησε πολλούς τρόπους:

Μεταχειρίστηκε τον λόγο. Μίλησε με εικόνες και παραβολές για τη Βασιλεία του Θεού: «Ομοία εστιν η Βασιλεία των ουρανών... σαγήνη... κόκκω σινάπεως...»

Έκαμε σημεία, θαύματα, για να δείξει ότι είναι εξουσιαστής της φύσεως, των ανθρώπων, των δαιμόνων, και επομένως βασιλεύς της αιώνιας βασιλείας. Γι' αυτό περπάτησε στη θάλασσα, θεράπευσε αρρώστους, ανέστησε νεκρούς...

Στο τέλος παραδόθηκε θεληματικά στον θάνατο, για να αναστηθεί και να αποδείξει έτσι ότι είναι κυρίαρχος και του θανάτου.

Πριν από το Πάθος ο Χριστός χρησιμοποίησε κι έναν άλλο πρωτότυπο τρόπο για να μας προσελκύσει στη Βασιλεία του. Έκανε μία επίδειξη της Βασιλείας του. Μας έδειξε τη Βασιλεία του όπως ακριβώς είναι, αλλά μόνον όσο ήταν δυνατόν να την αντέξουν τα ανθρώπινα μάτια και οι άλλες ανθρώπινες αισθήσεις, όπως αυτές των μαθητών.

Στην πραγματικότητα εκείνοι που μεταμορφώθηκαν, που άλλαξαν, ήταν οι τρεις μαθητές. Σ' αυτούς συνέβη η αλλαγή ώστε να μπορούν να δουν τον Χριστό έστω και λίγο στην αληθινή του δόξα, όπως είναι μέσα στην αιώνια Βασιλεία του.

Αρχιμανδρίτης Αυγουστίνος Μύρου

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>